Ամենասիրելւոյ և պատուելւոյ տեառն տեառն
Մխիթար աստուածաբանութեան վարդապետի և Աբբայ Հօր

. . . գիտենաս, Վերապատուելի Հայր, թէ արդէն պատրաստ եմ, և այժմ գնամ ի գռայովայ, Վալաքի երկիրն, որ է՝ ի ներքոյ տէրութեանն կայսերին մերոյ վասն միսսոնարութեան և հոգաբարձութեան Հայոց ազգին, և տէր ինձ կայսրն որքան բաւական է՝ ապրելոյ և զպատիւն իմ առաւել ըստացայ քան զառաջինն, և եմ ի ներքոյ ազնուի և պատուական եպիսկոպոսի միոյ, և յոյժ յոյժ ուրախ եմ։ Ձեր հրամանքն միաբանութեամբ աղօթս արարէք վասն իմ անարժանիս, որ եմ միշտ աղօթօղ վասն ձեր, զի ոչ գիտենաք թէ ունիմ ի սրտի իմոյ զխէթ ինչ, այլ եմ և առաւել ևս քան զառաջինն, զի ես ճանաչեմ և զտկարութիւնն իմ և զթշնամիս իմ. կամք տեառն օրհնեալ եղիցի...։
Մնամ պատրաստական տէրութեան ձերում

Վիեննայ 23 Յունիսին
1733

Խոնարհագոյն Ծառայ
Բարդողիմէոս վարդապետ
Միսսիոն. Առաքելական

ԽԸ.

Գրուած է Հ. Եղիայի թուղթը Պեւկրատէն։ Սակայն այդ գրէն որոշ բան մը չի հասկցուիր կատարուած ծիսին հանդիսավայրին նկատմամբ. ինչ որ կ'երևի՝ Հայոց եկեղեցին է այն։

Պատմուած դէպքը Հ. Եղիայի զոյգ նախորդներուն՝ Ստեփանոսի և Բարդողիմէոսի շրջաններէն մնացած սովորութեանց արդիւնք է անշուշտ։ Հոս կը զետեղենք այդ մասը՝ ծիսական սովորութեանց հետաքրքրուողներուն համար։

Գերայարգելոյ և Վսեմագունի տեառն տեառն
Մխիթարայ աստուածաբանութեան վարդապետի և Աբբայ Հօրն մերում

. . . Նա և յաւուր ուրբաթու խաչեալ ոչ՟ միայն դնեն զխաչելութիւնն, այլ և հանդիսապէս բազմեցուցանեն զս[ր]բազնութիւնն ներ բիւրաւոր մոմեղինացն վառեցելոց. իսկ մեք յայնմիկ գիշերին հուպ արշալուսին սկսաք ներ այնքան խանիխուռն ժողովրդեանն հանդէպ սրբազնութեան ժամ ասել ըստ հայկականի կերպին, և ի [«]տէր երկնից[»]ին տնն ի դպրաց սկսաւ մարել զամենայն մոմեղէնսն, իսկ ես յայնժամ արգելեցի զնա ասելով, թէ այն երկուս մոմն որք են հուպ սրբութեան՝ մնասցեն այնպէս վառեալ, և նա սկսաւ ըն[դ]դիմանալ թէ է խաւարումն, և մինչ ետես թէ ոչ եղև այնպէս, ըստ որում ինքն կամէր, իսկոյն ելեալ յեկեղեցւոյն վրդովելով գնաց ի տուն իւր։ Ես և զսոյնս երբէք տեսեալ և լուեալ իցես, թէ ոք ի դպրաց ճիգմէով կամ ճլերն բաց ոտիւք սպասաւորել պատարագին, և մանաւանդ զսոյնս որ բոկ ոտիւք, այսինքն առանց ճիգմէի և բաշմի չապիք հագանիլ և ներ այսքան բազմաց ազանց սպասաւորել ի ձայնաւոր պատարագին։...

Ե[ղիա] Վ[արդապետ]

1733
յունիսի 27 [Պեւկրատ]